

De Speciebus Quantitatis.

Ob. 2° Atres & alij vocant Nūm & Crōem Quantēj,
q̄d Quantēs plurimātēs īspīcē, ut q̄d ē gen⁹. Sunt īponiam mensurabilēm
qua uidet ē p̄sonas Quantēs. Qel dic P̄tēm s̄q̄ ex s̄nīa matrōz
late loquuntur

ARTVS 2°

De Spēb? Quantitatis Otinua.

Quantēs Otinua ē illa, cui spēs coē & cō copulanti. Eam dicit Ar-
tes in p̄minentem & successivam, p̄mens uō diti in magnitudēm, & n̄-
magnitudēm. Magnitudo diti in 3. spēs inānas, nōmpe in s̄riam,
sufficiēm, & cōsp. n̄ Magnitudo diti in locum & pond? Quantēs suc-
cessiva diti in 2. spēs subalternas, & in motū, & temp⁹. temp⁹ aut
diti in corporale & sp̄iale, & mot⁹ diti in corporalem, & sp̄ialem.
Quæcī mō & rae oīa sint uē Quantitatis. In primis q̄d attēt ad mo-
tū, & temp⁹ totū ad metām remittā, commodi? tunc ē ill acturi, q̄d attēt
ad alia.

Dico 1° P̄tēl^o n̄ e Quantēs Otinua. P̄tē q̄d pond? ex eas
dīcēm) n̄t a diū & q̄d gravitas īspī. locum impellens, & gravitas & Quan-
titas & auctuia īp̄tū. q̄d n̄ e Quantēs. Formati q̄d it n̄o īspī? q̄nta-
tūm mō ē grāve, & mō leue: q̄d gravitas & q̄ntas, q̄d n̄ Quantēs. Quan-
tū P̄tē uocauit pond? q̄ntem, sicut d̄ ex s̄nīa alio, ut nōtāt D. S.

Ob. Gravitas & levitas & cōstēm ē p̄sonēs Quantēs,
st̄ se p̄sonēs pondēris: & pond? & q̄ntas. Et ist. mār. Et p̄sonē-
tēs Quantēs p̄sonē, & rae oīa, neq̄ maiorem; īspīcē, & rae pondē-
ris, q̄d ē anēcu q̄nti, sed mārem.

Dico 2° loci n̄ e Quantēs. P̄tē q̄d loci mīgl̄ sumi
p̄t. 1° sp̄atiō, q̄d occupati a corpore locato: 2° p̄ superficie extende-
& ambīente: 3° p̄t. 1° p̄tentia rei in loco, st̄ nō ex s̄nīa p̄tē ad
Quantēm, qua sit loci cōsiderat. p̄t. 2° p̄t. 1° minit. q̄d ligatiū n̄ cōsiderat
st̄

De Præntis. Cap. d' Quantit. Q. 2^a. Art. 2°

Si imaginariū: sup̄ficie ambīens n̄ extēndit subiam ad locum, id eam n̄ significat
iam extēnsum, & tm̄ circunscibit. Sbi, usq; ē frā dīscēns parte Præntis.

Dico 3° Linea Sup̄ficies, & corp? si via sp̄es Quantitatis,
& inde c̄sp̄ialis distet. Per 1° pars, qd̄ dīcunt ap̄tūlātem extēn-
sionem & ordīm ad locum. Per 2° pars, qd̄ quālibet sit suā p̄ealit-
arem extēnsum, nam linea extēnsa ī ad latitudinem & ne-
cē Latitudis & fundit. Sup̄ficies extēnsa ī ad latitudinem
& necē fundit. Corp? aut & extēnsum ī ad funditatem: qd̄ it
nā sp̄es Quantitatis, & int̄ se dīscēt.

Q. 1° Linea, & sup̄ficies s̄t entia incomplata: qd̄
nā sp̄es Quantitatis, obīans, qd̄ Linea c̄sp̄ialis ordīt ad unguen-
dam Sup̄ficiem, & sup̄ficies ad compōndūm corp? Et dist̄. Ans. si in-
tra incompletam q̄tenet indīctit, dīdo ans, q̄tenet dist̄it, necē ans.

Pr̄fices: qd̄ et puncum, & q̄tenet componit Lineam
sit incompletum, & extra compositionem sit completum, & sit in-
dīctit & qd̄ sem. Et necē illud: major rāo ī qd̄ puncum, immo
ē indīctit, & nūnq; ē extēnsum: at uō linea & sup̄ficies ultra in-
dīctitatem incompletam dīcunt et dist̄itatem, & extēnsum com-
pletam, sm̄ qd̄ n̄ ordīt ad compositionem alteri? p̄ se 1°, sc̄ 2.
māli & identicē.

Q. 2° Quā sp̄es immē dīdūt q̄tenet nulla illa
spectat ad c̄sp̄ialē compositionē alteri? sit linea componit sp̄e-
sēs Sup̄ficiem, & sup̄ficies corp? qd̄ sat linea & sup̄ficies nā sp̄es
dīdūt Quantitatis p̄mentem. Et dist̄. min linea q̄tenet
indīctit & incompleta & sit grandūm in sup̄ficie) com-
ponit sup̄ficiem, dīdo minorem, q̄tenet indīctit, completa, & sp̄es
Quantitatīs necē minorem.

Pr̄f. linea dist̄it & indīctit & sit à p̄ rei: qd̄ si
q̄tenet indīctit componit sup̄ficiem, et illam componit q̄tenet li-
dist̄it. Et Lineam, q̄tenet indīctit, qd̄ p̄ se 1°; & frālī componere
sup̄ficiem

De Speciebus Quantitatis.

Supficiem. q̄enq; nō dicitur e illam componere 2° ario mālū. s; i= denitē, rōe s; in idētatis, à q; e inseparabilis. **D**icēb. Nulla dat. re, quod 2° ordetū ad compositionē alteri, & secundum aliam 2°. derōē sit completa. **P**l. 1° et in nulla re regiri qd repit in Quantē, qd & una sp̄s consonat aliam, & x̄ p̄ rei sit fīcti. D. idētatis. **P**l. 2° ap̄signando alijs exptum; nam Actio e completa rū p̄ij, & incompleta rū tri.

Oro 3° Si Linea componit supficiem, & supficies cor- p̄, s; prius corpore, siq; ord e pars component, & compōsitu p̄ dīcērū participabunt p̄in Quantē. **P**l. 1° Lineam ead p̄issem supficiē nec supficiem priorem corpore q̄tenq; s; dicitur com- p̄pete, & sp̄s Quantitatis.

Oro 4° Ois dimensiones nō aliud s; qd Longitudo dir- so mō comparata: 2° s; Linea e sp̄s Quantitatis, 3° l̄ns, qd si Līneā dupliq; ad plenum faciet latitudēm, si us n̄ s̄t ad plenum, s; et ad profundum mutat, faciet cor. 2° l̄ns. **P**l. neg. ins, cuius p̄adix oī e, nam si linea in infinitum mutetur, nunq; fac- ent latum n̄ int̄ponant p̄es māles supficiē, neg. qd inde p̄inti māponant p̄es corporis: nam si linea qd ad latitudēm & profun- dēm s; in idētatis n̄ oī facere latum, aut quantum, qd in- dicat ad ultimū idētati nec facit dīcēre nec mālū.

Fist. longitudo, latitudo, & profunditas mēsurant s; linea: 2° oī 3° extēnſōnes pr̄ueniunt a linea. Negat ins, quia linea s; ad alia mēsurā Longitudis, & qd linea adibent ad mēsurandas oī 3° dimensiones, id e ga tam m̄ supficiē, qm̄ in corpore dānt linea, uersq; oī p̄is.

Oro 5° Nullam p̄enq; sp̄iatum nōe in rotatio effi- mat, n̄e at sp̄eb; sumptis in illis rō, n̄i n̄i dīcūm? 1° Et hādo e colorata, s; Quantis signata nōe in rotatio mātēt linea supficiē, & corpore, siuim. In linea, supficiē, & corpore s; q̄nta, s; extensa etc. oī linea, supficiē, & corpore s; q̄nta Quantitatis.

P. 1°

De Quantis Capitulum Quante. Q. 3. A. 21. 1.

P. 1. per illa predicata iuncta, & extensa non intelligi nem fralem possit, sed per se etiam & dissimiliter & mensuram, in ista ualeat linea euncta, ac linea est dissimilis & mensurabilis. P. 2. Si ergo dicta predicata mitigata fuisse ratio quantitatis tunc sueta sumenda est. Tertius, ita ut idem sit dicere, linea euncta & extensa, ac lineatum eunctum & extensem.

G V R E O 3°

De proprietatibus Quantitatis.

A Q T U S. I.^o

Vagelis in aliis sit Propter 4° modum Quantis

Non enim iste duxit attributis Quantis, nempa non hinc diuinius ipse magis & minus, sicut ostendit non esse proprietas illius 4° modi, quod coram et subiecto. Quare ipsi est esse & inde sit proprietas 4° modi rati quantitatis. Et effectus. Porro quia adequatio & inadeguatio fundatur in extensione loculi, sed ea regunt in eo, ac sola qualitate. & effectus & inaequitas coit ei ac soli Quantis.

Ad hanc autem 1° ratione & qualiter & inaequaliter sumendum est. Nam est proprietas, quod ut in aliis si uenduntur est, quod quoniam dati duplex Quantitas, altera propria, quo in extensione loculi consistit, quod ad Quantas maius altera importiora quo consistit in percepcione corporali & accidentali & ad Quantas affectionis, ita est dati duplex effectus, & inaequalitas altera propria, quod sequitur Quantem maiorem, altera importiora, quod sequitur Quantitatem affectionis, & quod ratione Dina Personae duorum & eorum diuinitatis effectus, et diversa Quantitas.

Ad hanc 2° ratione & qualiter & inaequaliter in Quantitate sumendum est.

De quantitatibus et quantitatibus.

Sumendum est apiculis non uno alicui. Vnde si deus unicae produceret
quantem cubitalem, ad hanc esset apiculus, sicut alteri cubitali.
Et magis alteri pedali, si deus eam et produceret; sed deus linea
in infinito, si deus eam diceret. quoniam vero illa linea infinita
non posse commensurari, ita quanto per aliud finitum, non usque
in infinitum, si potius est.

Dubitabisque quantum in eo sit exiguis, et in exiguis. Et
Talem esse in auctoritate signo. At tunc secundum opinionem et ceteris non regiri in qua-
si sit quantum, nisi sit modo comparata. At comparata cum alia ciuitate
ratio, ut in duas lineas non in una linea, et proportionem. Vnde ratio
a priori est quod exigitas, et in exiguis fundati in commensurazione
una aut linea non commensuratur priori superiore, et rebeat diversum
et unius proportionatum extensionis numerum. Duo in tempore sunt motus,
et alter sit specialis, et alter corporis. Dato quod sunt species Quan-
titatis, et prius dicitur quod exigitur, et quod est eiusmodi extensionis numerum.

Dices. Motus et mensura temporis, et
temporis et mensura motus, et in uno non possunt datur quidque qualitas.
Et tempus et motus esse mutuas mensuras in propria, in tantum
in motu et mensura temporis, et tempus et mensura motus, in qua-
rum unam motu tangit signo ad locandam gravitatem, et longitudinem temporis, et vice versa. At tunc velut exiguis, et in exiguis
exigua prius posse, et ratio eius, aliquip non rebatur et accens et ratio
quantitatis.

Q. 1. Duo pondera non sunt quantitas, et in hunc
exigua et in exigua. Q. Ex operetas non sunt quantitas. Q. ad min-
orem exigua et in exigua in propria, sive in gravitatis, quae est qualitas
deorum impellentium.

Q. 2. Si deus comedit 2. Subicas pedales Quantitatibus, adhuc mediantur exiguis. 2. Ex operetas erit et subi ipsi.
Q. negans quod ea sola extensio in finitum exiguis, quae est se
est aperte facere extensionem prius, ea in sola et capax commensuratio.

De Primitis Cap. 6^m d^r Quantit. G. 3. Aet. 2.

Quam uero extensio subiecta est distiam pium, siq*t* illi n*on* regnat *ee* in gen*er*o, in e*st* q*d* n*on* sit capax s*ecund*a*c* commensurabilis, aut equalitatis.
Ob*lit*us? H*u*s m*c* Quantas v*er* in v*n* binarii
e*st* eg*lis* alteri: q*o*. De*c* p*ri*etas n*on* e*st* s*ecund*a*c* Quantitati. O*b*
in N*e* n*on* dari unam extensionem, s*ed* multo*em* Ut*er*, s*ed* i*ps*er
N*um* n*on* mensuram exensionis, s*ed* multo*is*, v*n* n*on* e*st* a*g*
Lie*m*, s*ed* prop*or*tionem, s*ed* imp*or*tionem).

A*N*T*V*S 2°

De Celi*ib*? ag*ilit*i*s*, fin*ag*ilitatis.

A*ct*o*to* in primis p*ro*am ad ag*ilit*em, s*ed* in ag*ilit*em f*un*ctali sum*pt*am *ee* ipsam Quantem, f*al* i*u* *ee* n*on* dignam, q*m* Quantitas
d*icit* ad c*on*dam a*ulem* d*igit*em, s*ed* in ag*ilit*em. O*ct*o*to* d*ic*o*to*
a*ulem* ag*ilit*em s*ed* me*ag*ilitem *ee* Celi*em* v*n* Quantis ad ali*am*
e*nt*em c*unt* n*um* commensurabilis. H*u*i*s* pos*it*is.

Dico 1°. Del*ao* d*igit*is n*on* coincidit o*ce* Celi*em* diuen*ia*
in Sp*ie*. P*ro*b*at*, q*o* d*icit* s*ecund*o*m* in i*nit*itudi*e* Sp*ie*, illa u*o* in ade*qu*ue
pi*an* integrant*ur*. F*irmat*, q*o* i*es* Quant*es* eius*ta* Sp*ie* s*unt*
e*ant* diuen*iam* in Sp*ie*, s*ed* in pr*imo* s*unt* Celi*es* in*equalitati*.
F*irmat* ampl*io* q*o* al*ii* i*es* Quant*es* eius*ta* Sp*ie* ser*vo* d*icerent*
eg*les*, s*ed* diuen*ia* Sp*ie*, in eg*les*, q*d* e*st* absurdum, siq*t* linea palmaris s*ed* bi*p*
palmaris s*unt* eius*ta* Sp*ie*, s*ed* in s*unt* eg*les*: e*st* u*o* mot*u* i*nter*val*s*, s*ed* i*ps*el*s*
sup*or*io*g* s*unt* u*o* Quant*es* s*unt* linea Sp*ie*, s*ed* in pr*imit* *ee* eg*les* s*unt* p*ri*me
mensuren*em*. 2° Et*h*

Dico 2°. Del*ae* in*eg*it*is* n*on* un*iu*dit o*ce* Celi*em* in Sp*ie*.
P*ot*est, q*o* d*icit* s*ecund*o*m* in i*nit*itudi*e* Sp*ie*, illa u*o* in in*ad*ditione p*iu*um in*te*
grant*ur*. F*irmat*, q*o* v*n* met*u* Sp*ie* s*unt* eg*les* s*ed* eg*ls* alter*is* corpor*is*, s*ed* in
h*u*ic disconuen*iam* in Sp*ie*.

Dico

De proprietatibus Quantitatis.

Dico 3° Relios existit, finitatis in Quantis totales
sunt gemitas sive reales. Propterea ubi datur quantum realis, realis existens &
realis distichum a reliquo dividitur, datur relatio realis, sed ita se habent Quantis
totales, & gemitas quoniam fundant Relios existit, finitatis: q^o Etio

Dico 4° Finita ratio datur Relium, sive Quantis ipsa: p-
ropter uero sive commensurabiles apudales quantitatem secundum sunt numeri commen-
surabiles. Propter pars, quae illud est finitum ratione, & qui identificari Relios, sed
Relios existit, finitatis identificari a quantitatibus: q^o Etio Propter pars
quae finitum ex parte non aliud est, quod rati fundandi, ut immensurabiles apudala-
bus sive rationes ut Relios resulant a finitis: q^o Etio

Quare uero eas Relios ita fundari in adhesione, finia-
dagione siuum, ut quantitas totaliter unam fundet Relium, non uero in-
gula pars singularis Relios. Alioquin & in quilibet Quantitate denique infinitas pars
in infinitate et diversitate Relios, quod est absurdum. Ex rati ergo pars quae fundit
in partem sive ab indumentis, ut sint existit & inveniuntur: q^o n^o hinc autem de
Relio existit, finitatis.

Dices: Non est absurdum in quilibet Quantitate datur infinitus pars:
q^o Absurdum non erit in quilibet Quantitate fundari infinitas Relios. Et propter
negationem: maius ratio est quod ex eo quod denique infinitas pars in quilibet quantitate
non sequitur Relio infinitum simili, sed in unius pars secundari uerbi. si si
uero datur infinitas Relios, datur infinitum simili, sicut tales Relios
non confundentur. Ponunt tamen quod illam comparari due pars eiusdem quantitatis
& duas entes non existentes, Relios uero in inservientibus erunt rationes ob-
tinentis distinctionis, & ex parte.

Dico 5° Relios existit, finitatis quantitatum successivam
sunt datus non sive reales, q^o q^o quod duo p^ont, aut duo motus, q^o q^o q^o
sunt, et dum non finiti, sive indumentis, ut sint existit, finitatis
est, q^o nam sit in factu esse, nam non existunt. q^o n^o p^ont fini-
tare Relios reales. Formata ergo Relios existit, finitatis immo-
dum tantum rotam Quantitatem, ut duo p^ont, & duo motus, non existunt
tota sit, ut in p^ont aliquis sui pars: q^o nunquam enim Relios reales existit
vel inveniuntur.

A.D.

De Primitis Cap. 7^m de Relio. Q. 1°. Art. 1°

A O C A P. 7^m

* De RELATIIS. *

Q VÆO 1°

De Natura & Essentia Reliois.

A R T I S 1°

R. Reliois reales?

R. agit. Quid quod in creatis dani Relioes, et Iffus fratres Relioi
a p[ro]p[ter]e rei: q[uo]d et fratres Relioi, p[ro]p[ter] annos, q[uo]d duae Quantites a p[ro]p[ter]e rei se ag-
ges, et duo Relioi in se se sit, et p[ro]p[ter] virtutia. Nec duas id puni-
te a fratribus Reliois nam Relioes, et Iffus Relioi dant punire fratres agis
Reliois. Dein invariato abs. unit. albedis & g. t. Quantitis variati epe
Relium in eam albedi & Quantit[er].

Firmati 1° q[uo]d est fide in Deo dari Reliois, que si Subia-
les: e[st] et in creatis labores Reliois, q[uo]d accidentes sicut adueniunt statim
in suo esse dicti. Firmati 2° si negenti Reliois reales est operar
imperfectionem, & ea perfectionem, & ea perfectionem, sicut subiecta per-
fectori est, & in datu in creatis: n[on] est illa imperfectionem, q[uo]d Reliois rea-
lis dari in Deo.

O. 1° Necessum id, q[uo]d addunt abs. it sufficit
sicut duo contra iuncta magnitudinis ita agria, & duo altera similia;
et subiecta q[ui]libet altera frater: q[uo]d Reliois non dani. Neganti annos, cu-
ius firmatio sic disquisiti: duo contra se agria, & duo altera similia,
mali

Dena, & Esentia Pelois.

Näh, iudeo; fäh, nego.

Ob. 2° Nulla fā realis aduenit subito sine subtili mutatione, sūt de hāc p. Pēum 3° Pēgat 2° aduenit sine mutatione subito: q. nō realis. Ita dicitur min. aduenit sine mutatione p. p. yā subito, iudeo minorum: sine mutatione legā, nego minorem.

Ob. 3° Fato diuini uisa, amata v. t. à fr̄is ab. extintis: q. nāris nō s̄t fā delice. Ob. 4° è diuersum rōem in res dnois. Hā à fr̄is extintis: at ut reses æḡis, sitis, & alia cuiusam: s̄t fā intrinseca subito, à qz tales dnoises sumunt. Ob. 2° dnoises illas vissi, & amati quenqz fāli v. ex. à deobd' rōis.

Inst. Q. è dnoises æḡis & sitis s̄t fāl' erunt resales, fāli nō rōis, & dnoises & rōis. Negari inīta, qz res dnoisæ æḡes sitis v. t. intrinseca, & de dnoisæ tēnt oīa regisita ad dnoisæ resales; tota nō cognita uisa, & amata, & nō ordēni reali ad cognitum resūmē, & amorem nō tēnt regisita ad dnoisæ resales. Ita dñm à knöld' dectui, smidui, & alijs, qz subito ad aliud reali nō ordēni?

ARTVS 2?

Qua dnois in hoc Pranto colloquen??

Pelao in coi dñs 1°, in reali, & reis 2°, in resis sm ee, & sm dñi, que dñs p. 2° & dñlatoy qz resis: dñlatoy qz sm ee & ea, que sm ee spicili or. lani, ad aliud, ut mā ad fram, oīa ad äus, sita fäh ad aliud sita: sm dñi jt res ab. que in isto explaudi, & supendi nō uident dñlatoy, ut Caput, qz e aliuci. capitati, & ala v. aliud aliati, etc.

B. Subditum dnois sm ee in transcedentes, & nō transcedentes, seu fritales, que dñs diuini ini. se: 1° expēti, nā dñtates riunt riūm ut purum riūm, transcedentes nō sub rōe numeri dñndi & regiendi: 2° expēti, nam fritales aduenit subjetto acciab?

De Prentis Cap. 7^m de Nelic. Q. V. L^o. Art. 3°

Sociahi, transcendentalis uero e ipsam subtis Epia, ut pote in maiori
cuius rati ad frām e ipsam et ipsa mā. Dicunt uero transcedentes quā
transcendentē p̄ oīa res exīt, & in omnib⁹ p̄ntis inueniuntur. Propter eis dissidēt.

Dico 1°: Relōes rōis n̄ colloquunt in loco Prento, tum quā
n̄ s̄t realis, tum quā e realib⁹ uniuersitatem cōire n̄ possunt. Dicunt:
Dicitur s̄t Prentum Relōes admittere Entia rōis: q̄d. 3 Coem. R.
S. Doctorum sed uelle dicere n̄ dari q̄ntem, Qualiter, ubi &c. etiam
s̄t Relōem.

Dico 2°: Relata s̄m dīci n̄ ponunt in loco Prento. Per
ga s̄t res simpliciter abs, & s̄t explicant p̄ ordinem ad aliud. Tunc
Ideo explāti p̄ ordinem ad aliud, quā illud riunt: q̄d s̄t Relata. Per
dixi. s̄t Relata p̄ fām. neq̄ s̄m. q̄d s̄t dīnotato re-
do p̄ fām; namque s̄q̄ p̄ fām dīnotato res in
Relata: Relata in p̄nta fām p̄ fām dicunt Relōem, subiectum
uero & suorum ab hīm s̄t in obligacō: res aut s̄t ponunt in Prento s̄m
id, q̄d dicunt p̄ fām.

Dico 3°: Relata transcendēta n̄ colloquunt in loco Prento.
Dicitur s̄t res s̄m p̄m Subia, p̄m adīa: q̄d. 8th. Dico
4°: Sola Relōes s̄m ēē, tēa p̄nta s̄t in loco Prento ponunt. P̄nta
ex aliis exclusione.

A N T V S 3. Explāti dīfū Relōum p̄ntalium.

Nelicō ē Ens, cui. totum ēē ē aliud rīre. Itēge ut p̄num trūm,
vñ exclusū Relata transcendēta. Per partam Ens itē ē ius
p̄ntale, un reijuriant Relōes Dīne rōis & p̄ntales: reliqua
parta ponunt loco Drīs, & eas exclusū cōterā Prenta ab.

Cō. 1°: Relāo n̄ rit aliud, s̄t q̄ eam subtronrit aliud:

De Nā, & Epia Reloēs.

Q^o male definitus. Firmati, q^a rīne aliud e^t illis fīlis
reliis nulla aut frā dnoiat à suo effū fīlii. sigt albedo non
dī alba. R^o dist. ans: Relao nō sit a liad ut, q^t, sado ans. ut, q^t,
nego ans: nam Relao e^t id, q^t sutor referit (Exonite), ipsa uo re-
ferti signeⁱ e^t pnum e^t frā, q^t qm sutor referit, ad confirmac^m
dico nulli frā rūgnare tā notari à suo effū fīlli ut quo, siue,
qt it e^t, mā signo.

O^b. 2°: Relao e^t sutor intrinsum: q^t totum illi^t e^t nō potest
in rū dīstere, st aliq^t illi^t pars ordabili ad sutor. Dñe aliq^t o carans, e^t
P^o d^o. Reloēm sm ee (in) e^t in subto, sm iō ee salti rīne riūm: st displicet
Sutor 1°, q^a Relao sm riūm ee e^t Accens: q^t sm riūm, e^t in subto, 2°, q^a
fīa accens nō coicat effū fīliem, ni in subto apte inveniret st effū
fīlii reliis e^t deferre sutor ad aliud: 3°, q^t sm ee ad iō inderaret, non
coicat subto suum effū fīliem. R^o, q^t ad argum: tūm ee Relao, e^t sutor
riūm nō in subto, sigt totum e^t quicq^t: q^a o*ib* nō dīstet, ut reliq^t accia
ideo totum eius ee p^o (ad) i^t ad riūm, ad qm ordat ipsum ee (in) im^m e^t
sutor.

O^b. 3°: Relata transandia et hent totum suum ee ad
aliud, ut p^o in mā 89. q^t illis et totū dīsio. Negat ans 1°, q^a nō hent
riūm ee ad aliud ut ad purum riūm, 2°, q^a Relata transandia nō
hent totum suum ee in riendo, sigt hent puram fīsiā ab 3^m ad alia
Prīnta spectantem, si aliq^t ad aliud extensum ordens q^t aliq^t sutor
riūm, e^t cālōem: reliis nō fītales nullam aliud ee hent, q^t rīne riūm
ut purum riūm.

ARTVS 4.º

Quā ad Reloēm pītalem regant?

A^r in qīlibet Reloē regantur. 1^m e^t qīnam, q^t e^t sutor ult^m dnoiaton
à Reloē. 2^m e^t fūntum rotum, q^t e^t illa frā, seu qī frā, q^t e^t cā ut
extensum

De Partibus Cap. 7. d' Pet. C. Art. 4.

Eximum referat; ut albedo, quae posita in Pro. illi eā ut sitis sit
Pto. hoc lūtūm rētūm assigni disquit ab Eximo, ut albedo à Petro
assign uō ab eo nō disquit, ut subia Lili, que sit e Eximū, & lūtūm
rētūm lisiōis.

Pelao cōti i dīfīcati o fūnto rōto, ut sītēdo o albe-
dē. Dīxi cōti phate n e Pelōem cō Efficientis. Et p̄s, identi-
ficari o subia p̄s, n uō o gōa grātia.

3. q̄t regi in Pelōe e lūtūm eximū, q̄t it e aerā
fundandi, seu rāo sine q̄ n fundati Pelōe, ex grāo fundandi aliq̄n
e posua, ut dō nī Pelōe cō Efficientis, aliq̄n uō negat. ut vñas in
grāu que sat fābū e negāo dītūtis in eximū. Nōtām dīc e aliquā
lūtūm regi tm ut Pelōe resultet, n uō ut dīverut, ut regi
dō ad Pelōem cō, alia uō ut resultet, o dīverut, ut regi dītūt in
eximū ad Pelōem sītēdīs, alia uō mīq̄dam mī se dītē, n nō s̄-
fuit, extīpē set, nec op̄e ut extīant semp, sit regi, et suffit alia
ārum repetitio, ut tās repetiti dīndi ad Pelōem Magistri.

O. 1. T̄ sup̄ dīla. Pelao cō pendet in fieri ab aōe:
o et pendet in dīveruari. Repat̄ dīa, nam̄ sece dīa regiunt ad fieri
dīliciār̄ rei, q̄ ad dīveruari euāt̄. aq̄ n. nālo grāu n p̄t sīnu frigore,
p̄t in sine frigore nālī dīveruari. Tām frā ionis mātērem callōrem
vī sīcītātē regi ut p̄ducāt̄, q̄ ut dīveruti.

O. 2. Pelao tā dīstrūcto lūtūm p̄x. ad cui p̄w-
rat̄: o. et Pelao dīstrūkti. P̄. neḡ. sīam̄. mātē rāo e q̄ dīstrūcto
fūnto cō sītēdīs, s. dītē eximū, dīstrūkti q̄z rōtūm, o j̄ identi-
ficari Pelao, dīd n. albedos ut 4. n amītūt̄ vñem eximū q̄n
altra f̄ vñam̄ intīmē variet̄. dīstrūcta in q̄c ad cui dīnat̄ p̄a
altra, f̄ Tūbōm, o j̄. o gōa identificari Pelao cō.

4. q̄t in Pelōe regi e tās vñ grām̄ ipsa Pelōe tendit
q̄ p̄n vñfīm̄ rīt̄ suām̄ Pelōem̄ dī Corrētuam̄. Hic A. regiunt̄ in
q̄t Pelōe, f̄ reali; s. rāis; s̄quendo tā de Pelōib̄ reali;? A. idēs
ad eas regiunt̄.

5.?

De Natura & Essentia Relios.

L^ae ut fuitum rerum sit realis, & ratiō ex ea Relio
cepit eē à fuito, & id identificat. qd ut ipsa sit realis regredi quod
fuitum sit realis, qd sit ad dñm, & n. sustentet fuitum rō-
rum realis, dicit et in se eē realis, qua e 2ª dīo ex p̄ exī.

Q^adīo eut tuus sit realis. vii Relio hanc mutuū
ex p̄ tū n̄ sit regredi exīnum realis, st̄t et fuitum rerum realis ut
per in Relio hanc iūtudis, & alio, at uero in Relio hanc n̄ mutuū sufficit
qd exīnum ex p̄ tū sit realis, ut cernit in Relio sc̄e ad obtēm sc̄e
sible, ubi subtil ex p̄ tū d'Entitas rei sāte, fuitum rō e m̄gnia,
qd h̄t obtēm, ut sc̄iat.

3^adīo eut fuitum exīnum, s. si positivum, s. p̄ ne-
gativum, n̄ dependeat ab ittu, qd ratiō ex ea & Relio pendeat à p̄n-
tē ex p̄. si Relio ab ittu dependeat, et Relio pendeat. A^a dēnique
Itū eut fuitum & tuus realis existant, & realis disjunguntur.

Defū 1^a fundiōis reales n̄ sit illa Relio, quod iste
fundari in negationib^a. Vn subtile n̄ h̄t Relio rem ad sc̄iam,
qdg fuitum rerum e m̄gnia ut obtēm sc̄iam. Defū 2^a Relio
negat n̄ h̄t realis Relio ad illam. Defū 3^a reales n̄ sunt
Relios, qd fuita exī ab ittu dependent. Defū 4^a Relio iden-
tis ad se ipsum, qd filij ad p̄m n̄ existentem realis n̄ est.

QVÆ O 2^a

De Sc̄ie & Institutione P̄anti Relios.

ARTVS 1^a De Q̄rē summo Relois

Dico 1^a Relio in iōi sumpta in abstō e Gen^a summum ad oēs
Relios

De Præntis. Cap. 7. ad Pelœ. Q. 2. Art. 1.

Pelœs prænta Les. Pbi. ga öes Pelœs fñtale sñcœ ciunt in
Pelœ cõfõ. et dñant in de Spé. q. 847. Formati ga ea fñcties
Pelœ cæ e' Zelias. Pelœ effus e' Pelœ, vñtes je' Quœ, spiales,
et in gd. q. ibi præti a Spé na grica gres e' Gen' sumnum cui.
Prænti. Roborati ampli ga Subia Quæances, Quasites ve' ciunt
Quœ in suis erib' summis: q. vñts Pelœs (847).

Dico 2. Relatum in coro pñt ee Gen' sumnum
Et min' pñrium, cui. Prænti. Plati ga Zelias. Prænta in
coro ciunt ee' Qra summa min' pñrie. q. Et dñm de Pelœ, se' relato.

Hic. si dareb' Relatum in cor dñebat referri ad cor-
relatum, seu trum et coem, st' n' dat' correlatum, seu trus coem,
ad quem pñt referri: q. nec dat' Relatum in cor, pñto minorem,
ga' si dareb' correlatum, seu trus coem, talis trus e' est Zelias.
q. nam dareb' duo Relata coia, q. videt absurdum.

Solus qui targi pondet ex illa celebri Quœ, inq-
uiquid Relatum in coi referari ad abs'um, an ad Zelium, So-
lus, & Suari' tet referri ad abs'um. Fonseca d' Alij ad Zelium,
et q' puncto Late in Metria. Nunca aut' reo l. dictum arguim
n't facere d' pñm' q' Relao in abs'ro n' referto ad aliud
in' cu' exercito, st' tri' in' cu' signo, vn' n' regrit alium trum, ni'
illum, ad quem referund' Relao particulares.

Plo' 2. in opere Scotti, Relatum in coi tri' ad tri' in coi, q.
o sit abs'. n' segn' dari duo Qra summa; nam trus illo coem n' pñt ee' Genus
sumnum cui. Prænti. cum ga e' abs', num ga e' atog? Ingles. q. si e'
atog. n' pñt tri' Relatum Quœcum. Negeti illas, ga neg' atogia eximoru'
funitos, tri' facit atogiam in Zelio, que' s'nterante' pñbit: Et rao
d'ga Quœcum Pelœum n' sumis ab eximis, funitis, aut' tri' mali sumis
st' a' mo' rendendi in trios, q. pñt ee' Vn'. Quia tri' coem dñt Rela-
tum in coi tri' ad Pelœum

Plo' 3. Relatum in coi n' tri' q. se, e' excrute,
st' zote, pñtra invia, & signe: q' n' tri' inglos n' sint coes, n' segn' d'ari

De serie, & institutione Prenti Petris.

Domi duo de data communia. Et probat amplius quod tristis velutus
est realis. & rois: non realis, tam quod lateni duo quae summa velutum;
cum quod si tristis in cor foret realis, oia velutua impia forent et lea-
lia, quod tamen non est subtile ad sciias, Ceterum ad creas, & alij.

Non potest est illa tristis eis esse rois, quod ad eos esse oes tri-
niores darent esse rois, quod tamen non est velutum mutuo, ut velutum sitij
ad item, prius ad cibum, effusus ad eam, quod oia tristis ad velutum
realis. Quod velutum in eo non potest esse tristis velutum in eo
cum est realis, ad quoniam propter se, & exerceat fieri.

Ob. 1: Fratres iussi Petris deferre, ut Petrus & se
immixtus esset velutato eis. Ego velutum & se immixtus exerceat regem.
Propter fratrem istum Petrum esse referre, & o se immixtus exerceat regem
in propria mea & signe: An velutato capacitas riendi austri & se, & exerceat
riunt exerceat quod non potest cere tristis eis ad quem exerceat
referant, referuntur de signe, & hoc modo se habet velutatum corporum &
velutato & parentio.

Ob. 2: Velutatum eis & sibi in duabus velutatis partibus.
Est si velutatum eis sunt signe referti, et partia & Virgine regeruntur.
Necesse erit: quod rati & facta non participiant oia prout negatur, &
oia sui & huiusque & te ei: ut per in aliis, quod in eis induentur ad mul-
tas spes, & in talis intia non participati a quibus spes in parti.

ARTVS 2.

De triplici distincione Petris protalis in suas spes.

Petrus dicit primo in Petris apparitione, & dugparie: 1. ex vocante dignis
compariis, & eiusmodi appellatis, quod teneat dignitatem, & id non, ut duos
situatus, duos agentes sit; 2. triuni ex interglos compariis, & diversa ag-
pelloris, quod teneat magis dignitatem & huius non, quod non sunt dignos-
res, & vocantur Petros protalis, ut Petrus prius, Magister, & Omnis: alle uero
min?

De Pientis. Cap. 7. t. Petrie. Q. 2. A. 2.

Petrus digne ut Petrus filii his ipsius descendens, qd sit itegit in creaturam
nam Dine Petri qns sint magis comparsis, seu appellatis en si equales
dignitatis.

Dicit 2o. in mutuas, & nmutuas: 1o. sicut ea, quod ex utra
potest realis ut paternitas, & filiae; 2o. sicut ea, quod ex una tm
sicut reales, ex alio uero loco, ut Petrus Cremona ad Deum, scilicet ad
Petrus. Sicut in divisiones nō oīo placent, qns nō sunt ad agere quod
la in eis. Quod in suas spes immias: 1o. qd utraq. traducit & aliq. ex
tum Petri, s. p. correspondiam talis, & talis triplex sita, & dis
ciple non dicit. Quia nō potest esse propria distinctione Petri, 2o. qd
Petri & mutuas magis coiuntur & Petri & nmutuas, & Petri
6o. studij, & operis, & in ea sicut mutuas: qd mutuum, & nmutuum
nō & divisionem Petri.

Dicit qd 3o. ab arte p. summa p. in 3. spes subal
ternas, aut n. Petri sumuntur in gte, & omniitudine, & statuit
p. Spem, aut in aie, & p. p. & statuit 2o, aut dñi, in mensura
& mensurata, & statuit 3o. Spem.

Afōe dixit itegit Petri idem in aliq. nā: f
fra, ut Petri idem, & aliis, & studiis, & operis gratias dicunt
sumuntur inde. Non multitudinis itegit divisionem in eadē nā
q. dñi. Sed Petri opere, magis, difficultate, & distanciā dicunt
sumuntur in multitudine.

Nō aie & capitulo nō itegit Petri s̄is cālit̄ies quen
entes à cā reali existente, & tendentes ad extiam Ihesus, s. sicut cālit̄ies
cā, mālit̄ies, & efficiēt̄ies, & p. fālis inā, tam subtilis, & accutis: ad
qm spem p. Petri, qm dēt nā ēāna unita Dico Hoc, nō
ē Petri spēdit. Dixi, p. cūmientes à cā reali existente, & ten
dentes ad extiam Ihesus, ut excluderem Petrum cā finalis nō exis
tentia qd realis nō est tibi extia in cā: & Petrum cā expletis, que
fundet in mensura, nō ordīnat ad mensuratum.

Nō mensura itegit regulam, & exaltat, & cām p. fālēm
q̄ānam

De serie, & utilitate Prenti De Lisis.

Externam; quale e^t estym rū aus. & pōe. Rōe mensurati illi-
git qd ab exstari regulati, ut regulati ans & pōia ab obca. Pelois fun-
datā nī mensura formē h̄ s̄t realis, qd mensura ex se mordat
ad mensuratum ex nā rei, s̄t qd illud. In ea Spē conunt oēs Pelois
pōiar cogāntium, & appetentium ad sua obca. Qd illud ad subile ap-
petit, ad appetit, & sit.

Ob. 1. Eanc 3^{em} disticem ee bonam. 1° qd nulla dati
Pelois, quo in ea nī comprehendati. 2° qd in res h̄t suum ee, inde
accipit diachōem, s̄t Pelois accipiunt suum ee spēficacō fōti. à pōia
qd à rotis triis: 3° à pōia accipiunt diachōem. 3° qd
ex distio e^t uōia, qns nī funda sint atoga, mis in rekenodi, uniu-
niū lassacō, & it. 4° qd pōt fieri in membra opposita. Eac mō: que-
dam Pelois fundant in h̄tē, & multitudē, quod nī: rūis? Eac argu-
dat in oē, & pōe, aut in mensura & mensurato: qd 8tt.

Ob. 2. 1° Distio dēt fieri in membra opposita, s̄t oppo-
sitione sot dati int̄ duos: & distio onate qd in tria membra. 2° L
hia eae membra reuocari pōe ad duos, si ex una pē ponatur una por-
tio, & ex alia eius negatio. 3° 2° neg. mir. qd bene ponunt lud
Spēs opponi vni, ut pēt in Quantitia, & pridigalitē, quo opponunt libera-
tē, sicut et in triangulo rectangulo, tres latit anguli int̄ se oīo.
oppositi. Situs solitois posui in distio Driæ

Ob. 2. Unde res h̄t suum ee, & diachōem, in et dēt
fundacōem, s̄t funda pōia, à pōia sumptū ee Pelois, s̄t atoga: 2° et Pe-
lois ipse atoga erunt. Negati Major, sicut in ethia & distio
obligati ordē ad extrinsum: ut pēt in distio, qd sit funda, qmuis
rot obca spēficacō sint atoga. Deinde nī tanta regim̄ funda
in funda, qmta in Pelois, nam Pelois tendunt in rōis ut pōt
h̄t sub una rōe fāci iustitiam ab eo qd sit talis & talis
terminus.

Ob. 3. Pelois magis pōsent a fundo rōto, & j
align' identifican, & à trā, sūa qd dati nī pōent, qd à fundam.
sd?

De Primit. Cap. 7. d. Petöe. Q. 3. A. 2. 12

Ex. qm identificari et sine q. se loquendo dari possunt. qd potius difendere erant
propter, et fuita ratio, qd ex hoc Petöe distans. magis pertinet a triis, qd
Primit. fuitis quod ad extrinsecum, scilicet ans: qd ad speciem, neq; autem; nam
fuitam ex hoc est se qm non fuitis, qd qm fuitum videtur prebet
discioem, unde qd in ead fuita ratio, variatio ex, variatio spes
Petöem

G VÆ O 3^a

De attributis Petöis.

A RTVS 1^a

Proponuntq; qm attributa Petöis.

1^m attributum est bene sumum, qd est ualde imprium, sicut n. est sol, coit. n. et
aliqua gloria, nec coit omni, qd ad summum sol coit Petöeb, quo sum-
mantur in aliquo glorib, qd. in sua et errore, in virtute, et iusto. 2^m e-
dicte ad diuentoriam, et ad uniuersum explicare: per n. dicit gressus
filii, et filii, et filii, et aliqui, et primi. Non uide et p. 4^m nio, nam
est uite Petöeb non potest.

3^m e. Iudicuge magis et min, qd nullo modo uide et
pprium, sol. n. coit aliquo Petöeb, que rœ majoris et minoris. Etis
fuitos huius magis et min, ites, et qles. 4^m e. est sit na, et
ro dicunt est sit na, qd extendi p. 4^m recipiunt neutrum et ea
abstiri. 5^m Un. Sol, et Lux sunt sit na, sicut sol et lux lucis; Co-
tributum qd coit oib, Petöeb, potest, nam sua, et sita sit Petöa-
ta, et tri n. ualeat doc. v. extit scibile, qd scia extit uisibile,
et v. visio.

6^m et sit cognitio sit pprium et mo Petöis?

De attributis Pleriorum.

Paffr. P. 1. qd. Soc attributum est idem ad illis Relatis? p. 167. **L**ga non bene cogit? ipsa uia usq; rei qn cogiti ut e; in se, statuta ipsa Relata d; per aliam ad trium: qd. n pot cogit in se, qn cogitari tris. **B**. qd. tris omnes in d; hoc Relata: qd. doc n pot cogit sine illo. **I**l m ita illigen: P. 2. ut qn cogiti unum Relatum respondeat cogit. **A**lud ueritatis. **M**nde ex Recensio Relata 2016, que n cogunt ut Relata realia; et Relata transuaria, que cogunt qn eas trii cogitantes ut gaudi trii, ut tangit ea, f; effus, f; alia sit Appendix.

Contra sittancia doceo Relatas. **L**it p. 167 euandam qd. **S**äm, qd. 1. et affecte triad ad Relatum, 2. qd. et in obliq; ad consecutum. **O** pbari qd. Relata ipsa est tendit ad trium: qd. n pot cogit qn sat in obliq; f; tunc dñm cogitare tris, in qd talis tendit oritur.

P. 1. qd. (Item): Relatum in eo, in qd Relata est pars in eo in rebus in eo: qd n pot est in eo cognitio et ratio. **P**. 2. neg: ans in Inia Scotti ariensis Pleriorum Trium ad abs. **P**. 2. in alia Inia Ponseca ariensis trium ad Relatum, neg: säm, qd qm totius Relata hinc trium in ea Regno, ita erit in ea Regno. Ita ut cognitio et illo, qd pacto illis coit cuiusmihi prietas.

O 2. Aliqua sene Relata, que naris, et epials hinc ptes röör, qd. totum plegium reflectur ad mäm ad fiam, totum piale Relata ad oia in hoc, et ta ista Relata pfecte cogunt, qnomque illorum trii cogitantes: qd n dña Relata sic sit cognitio et triis: min. oblati qd totum plegium pot videtur ut Relatum ad mäm, qn pfectant dñm cogitare Relatum ad fiam, et iia versa: dñm Vt pot cogitare ut Relatum ad alia partia cogitando oia: qd. 3. **P**.

P. totum plegium referti ad mäm, fiam dupli-
cem Relatum spē dñsation, sicut eis röös fundandi spē dñsation,
et te totum plegium mäts sumptum sit unum Relatum, fia-
la tamen est duplex: qd qn cogiti ut Relatum ad mäm, cogiti ip-
sa mäm ut tris partis Reloris, et ista dñm qn cogiti ut Relatum ad
fiam, et exemplum dñi dico illud referti qd unum Relatum ad oia
partia